

DORPSORGaan

spaarndam

DE GSG DORPS-ORGAAN SPAARNDAM

inhoud

een historische dag	2
de geschiedenis van spaarndam	3
spaarndam droomt over vele taken van dorpshuis	5
open brief over "huizen en griep"	6
herkent u het	7
groeierende bejaardensoos maakt bouw dorpshuis noodzakelijk	8
spaarndam vraagt B en W om max. snelheid van 30 km/u	10
kienmiddag voor de bejaardensoos "spaarndam"	12

redactieleden:

e. huttinga	spaarndammerdijk 96A
j. a. knijnenburg	ijdiijk 26
r. van meesche	visserseinde 4
p. a. roelofsen	dr. w. nijestraat 9
d. a. verdurmen	visserseinde 71

blad van de dorpsraad-spaarndam
2e jaargang nr. 3

redactieadres: visserseinde 4, spaarndam

EEN HISTORISCHE DAG

Op 29 februari j.1. is wederom een belangrijk stukje geschiedenis gemaakt.

Op de avond van die dag hebben Provinciale Staten van Noord-Holland met grote meerderheid het Streekplan voor het Noordzeekanaalgebied vastgesteld.

Daarmede zijn de bestemmingen vastgelegd van grote percelen grond in onze omgeving, die nu nog voor agrarische doeleinden worden gebruikt.

Bestemmingen, die in grote lijnen deels de industrie, deels de recreatie betreffen.

Wat de industrie betreft, is de aantekening van belang, dat Provinciale Staten hebben besloten het industriegebied bij Spaarndam niet terug te dringen. De situatie zal dus worden, zoals die reeds in het ontwerp-streekplan was aangekondigd. De Kennemer gemeenten hadden het graag anders gezien. Een voorstel tot wijziging van het streekplan in die zin, dat de grens van het industriegebied bij Spaarndam in oostelijke richting wordt opgeschoven, werd verworpen.

Aangaande de keerzijde van de medaille, in dit geval de recreatie, is vermeldenswaardig, dat er van de zijde van de Provinciale Staten bij de landsregering op wordt aangedrongen de spoedige realisering van het recreatiegebied Spaarnwoude zowel in financieel als in organisatorisch opzicht zo sterk mogelijk te bevorderen.

Dit gebied wordt van nationale betekenis geacht.

Geleidelijk aan zal de rust, die nu nog kenmerkend is voor een groot deel polderland in onze omgeving, worden verdreven door ontwikkelingen, die het gevolg zijn van de uitvoering van het streekplan.

Het is goed de ogen niet te sluiten voor het brok werkelijkheid, dat gaat opdoemen.

Je moet nu eenmaal onder alle omstandigheden voort. De klok is niet terug te draaien.

Laten we niet vergeten, dat van de petro-chemische industrie een gunstig effect op de werkgelegenheid wordt verwacht.

Tenslotte: te hopen is (niet in de laatste plaats) dat de straks van hun gronden verdrevenen elders een goed heenkomen zullen vinden en dat Spaarndam zijn eigen karakter door alles heen in grote trekken kan blijven behouden.

Veranderingen mogen zich hier en daar in ons dorp wellicht voltrekken, in de toekomst, het zij evenwel niet zò, dat de eigen karakteristiek ingrijpend verandert of geheel verloren gaat.

DE REDACTIE.

DE GESCHIEDENIS VAN

DEEL IX

SPAARNDAM

De zestiende eeuw staat bekend als de tijd der Hervorming. Onvrede met misstanden in de R. K. Kerk en daarnaast ook wel sociaal-economische factoren gaven aanleiding tot als hervorming der R. K. Kerk bedoelde, maar in de praktijk al gauw tot ketters verklaarde, nieuwe geloofsrichtingen. In 1517 begon Luther zijn prediking in Duitsland; in ons land vond zijn leer weinig verbreiding en dan nog pas in later jaren. Een andere beweging was die der Sacramentariërs, die meer de ontwikkelde mensen aansprak, en die ook maar weinig aanhangers kreeg.

In 1531 kwam Melchior Hoffmann uit Duitsland naar Nederland en begon hier de prediking van de nieuwe leer van de Wederdopers, het Anabaptisme. Kernpunten van de nieuwe leer waren: de doop op volwassen leeftijd, het afwijzen van de eed en de krijgsmacht, het verwerpen van elke hiërarchie en kerkelijke organisatie. Volwassenen zouden dus opnieuw gedoopt moeten worden en dan een gemeenschap van broeders en zusters vormen, die in liefde met elkaar samenwerkten.

De grote leider van deze beweging in de Nederlanden werd Jan van Leiden, een kleermaker van beroep, die met een groep fanatieke volgelingen bij verrassing de stad Munster in West-Duitsland bezette. Die stad werd het "Nieuwe Jerusalem" genoemd en Jan van Leiden zetelde er als een door God zelf gezonden David. Jan riep de andere Wederdopers uit de Nederlanden op om naar Munster te komen en daar het einde der tijden, dat spoedig aan zou breken, af te wachten. De werfkracht van deze beweging was groot, vooral onder de armen. Wie zich liet dopen werd tot een heilige en hem werd goed genoeg beloofd om gelukkig te zijn. Door de honger gedreven, die veroorzaakt werd door een zware economische crisis, gingen velen naar het nieuwe paradijs in Munster.

In Spaarndam scheepten mannen, vrouwen en kinderen uit Zeeland en Zuid-Holland zich in om van daaruit de overtocht over de Zuiderzee te maken en dan via Overijssel naar Munster te gaan. Ze konden niet allemaal tegelijk worden overgezet en daardoor bleven er hier in de buurt nogal wat hangen. De regering, die als beschermer van de R. K. Kerk optrad, zag in de beweging der Wederdopers een groot gevaar, mede omdat de fanatieke dopers overal de macht in handen trachtten te krijgen. Zo werd er zelfs een aanslag op Amsterdam gepleegd, om daar een tweede Munster van te maken. De Staten van Holland verplaatsten op

instructie van de centrale regering in Brussel hun zetel naar Haarlem om daar voor een snelle liquidatie der Dopers te zorgen. Hun instructie was, naar

de gewoonte van die tijd, niet mis:

1. Voor kinderen van 9-12 jaar was een voorbeeldige tuchtiging met roeden voldoende.
2. Kinderen boven die leeftijd moesten gevonden worden alsof ze een manslag (doodslag) hadden begaan.
3. Voor de leiders en de andere volwassenen stond de doodstraf vast als ze volhardden in hun dwaling.

Als de beul het werk niet aankon, dan mocht men noyades toepassen door schepen vol gevangenen te laten zinken. Alleen zij die oprecht berouw toonden zouden genade vinden. In Haarlem alleen al werden 105 mannen, 126 vrouwen en een groot aantal kinderen gevangen genomen. Door het grote aantal kondende strenge straffen niet volledig worden uitgevoerd. Hierna volgde een periode van betrekkelijke rust.

Eind 1534 kwam Munster in gevaar, toen men de stad op de Dopers trachtte te heroveren. Jan van Leiden zond opnieuw gezanten uit en liet een boekje verspreiden "Van de wrake".

Spaarndam en
de wederdopers

Hij toonde zich geschokt door de dreigende ondergang van "Koning David en zijn Apostelen". Hij achtte de tijd van Gods wraak nu aangebroken. De mensen moesten komen om Munster te redden: "Weest niet bang om goed, vrouw en kind in de waagschaal te stellen, wat gij met kloeke moed verlaat, zult gij niet verliezen". Op deze tocht naar Munster zou men geweld mogen gebruiken.

Een deel der Wederdopers wilde aan deze fanatieke oproep wel gehoor geven, maar voor anderen was geweld niet met hun nieuwe geloof verenigbaar. Te Spaardam kwam een vergadering bijeen van 32 leraren uit Waterland, Overijsel en Zuid-Holland. Ze kozen juist Spaardam omdat het voor de meesten over de Zuiderzee en het IJ gemakkelijk per schip te bereiken was en bij dreigend gevaar zou men ook weer

gemakkelijk over het water kunnen ontsnappen. De vergadering vond plaats in december 1534 of begin januari 1535. De revolutionairen moesten de vlag strijken: de meerderheid was tegen het gebruiken van geweld. Maar de fanatieken gaven het niet op, in 1535 trokken ze als "bondgenoten van den zwaarde" nog fel van leer. Maar Munster ging verloren en de beweging werd met harde hand onderdrukt.

De vreedzame Dopers of Doopsgezinden vonden een leider in Menno Simons uit Friesland. Ze timmerden niet aan de weg en konden zo de moeilijke tijd doorkomen en als broederschappen blijven bestaan tot de dag van vandaag.

wordt vervolgd

G. van den Beldt Jr.

vervolg pag. 5

Van enige betekenis zal hierbij echter wel zijn geweest, de vrij optimistische geluiden die uit de mond van de beide woordvoerders der Spaardamse voetbalverenigingen waren op te tekenen, over mogelijk spoedige realisering van een kantine op het sportcomplex in Spaardam-Oost.

Hopelijk zullen de donkere wolken die zich inmiddels boven deze mooie plannen hebben samengepakt, weer gauw verdwijnen zodat spoedig tot realisering van de voor de beide voetbalverenigingen zo belangrijke akkommodatie kan worden overgegaan.

De in Spaardam zo goed op gang gekomen zijnde Bejaarden-sociëteit, is weer een nieuw element bij de beoordeling van de behoefte aan een Dorpshuis in Spaardam. Vooral nu de bejaardensociëteit goed wordt bezocht, blijkt er toch wel behoefte aan een grotere zaal te zijn.

De vaststelling van het ontwerp streekplan Noordzeekanaalgebied door Provinciale Staten, heeft voor Spaardam ook t. a. v. de uitbreiding van het aantal inwoners voor de toekomst bepaalde consequenties.

De Spaardamse verenigingen kunnen hierbij vooral ook voor de nieuwkomers van betekenis zijn.

Juist door deel te nemen aan het verenigingsleven, heeft men meer mogelijkheden zich vrij snel aan de nieuwe leefgemeenschap aan te passen en zich maatschappelijk te integreren hetwelk mede noodzakelijk is, om Spaardam zijn eigen identiteit te laten behouden.

Gezien de te verwachten ontwikkelingen, zal er waarschijnlijk ook voor de bestaande verenigingen en mogelijk ook voor nieuwe verenigingen, voor de toekomst behoefte aan meer - en grotere zaalruimte ontstaan.

Rekening houdende met de eisen die momenteel aan de gezondheidszorg mogen worden gesteld, zal, gelet op vorenstaande, ook voor beide kruisverenigingen een passende akkommodatie voor de naaste toekomst noodzakelijk zijn.

Om t. z. t. de noodzakelijke akkommodatie voor de Spaardamse gemeenschap beschikbaar te hebben, kunnen we ons dan ook niet langer meer veroorloven van een Dorpshuis te blijven dromen, maar zullen we in nauw overleg met de Spaardamse verenigingsbestuurders de ontwikkelingen nauwkeurig moeten blijven volgen en ook tijdig de noodzakelijke beslissingen moeten nemen.

D. A. Verdurmen

Spaarndam droomt over vele taken van Dorpshuis

Reeds vele jaren houden wij ons bezig met dorpshuisdromen. Op zich zelf een vrij onschuldige bezigheid, ware het niet, dat door onze dromerijen een aantal Spaardamse verenigingen van een allerminst geschikte akkommodatie gebruik moeten maken.

Het grote gevaar dat in dromen schuilt, is n.l. dat er helemaal niets gebeurt, ook niet wanneer de omstandigheden een betere oplossing vereisen. Vooral tijdens de slaap kunnen de dromen goed gedijen, zodat de oplossing om van het dromen af te komen dan ook voor handen is. Zodra echter onze mooie visioenen begonnen te vervagen, zijn er tot nog toe met een zekere regelmaat terugkerende omstandigheden geweest, die voor het doordromen een rijke voedingsbodem bleken te zijn.

Ook het gemeentebestuur van Haarlem heeft onze dorpsdromen enige tijd geleden nog weer eens een flinke impuls gegeven.

Door de Gemeentelijke overheid was een prachtig plan uitgewerkt voor de bouw van een Dorpshuis op de Rietpol (scheepswerf J. van Haren).

Toen er bij de besprekingen tussen de heer Van Haren en de Gemeentelijke instanties over plaatsing van een Dorpshuis op de Rietpol geen oplossing was te verkrijgen, heeft de Dorpsraad Spaardam van Burgemeester en wethouders van Haarlem het verzoek gehad hen te adviseren over o. m. plaats en grootte van het te bouwen dorpsdromen.

Nadat er plannen waren gemaakt deze aangelegenheid uitvoerig met de Spaardamse verenigingen te bespreken, kwam er ook aan deze mooie droom weer abrupt een einde door een brief van Burgemeester en wethouders, waarin werd medegedeeld, dat i. v. m. de financiële positie der gemeente Haarlem voorlopig van de Dorpsdromenplannen moest worden afgezien.

In het belang van de inwoners van Spaardam en de Spaardamse verenigingen was het niettemin noodzakelijk de droomtoestand definitief te verlaten. Eenvoudig door wakker te worden en vooral ook wakker te blijven.

Allereerst diende op de vraag, is een Dorpshuis in Spaardam noodzakelijk of gewenst, eenduidig antwoord te komen. Deze principiële vraag zou in de eerste plaats door de Spaardamse verenigingen beantwoord moeten worden.

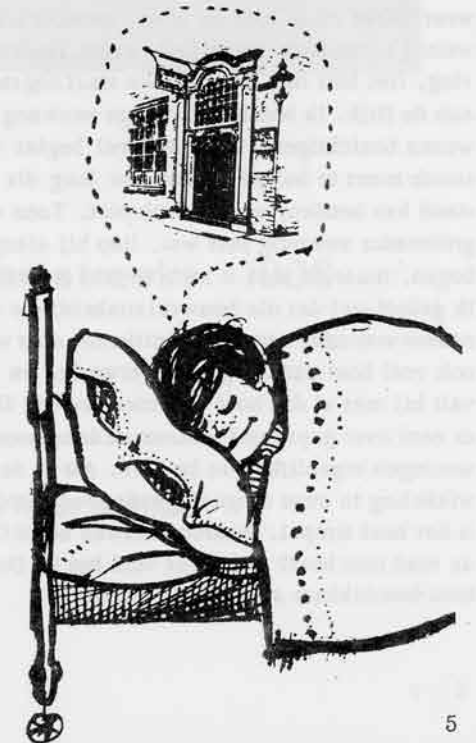
Het individualisme van de gemiddelde Nederlander is ook de Spaardamse verenigingen niet vreemd.

Men heeft er deels door de nood geboren, zo zijn de eigen "boontje gedopt", wat zeggen wil dat een groot aantal verenigingen, uitgezonderd misschien voor de feestavonden, over een redelijk goede of passende ruimte beschikt of bezig is te verkrijgen.

Het zijn vooral de verenigingen, die van het jeugdhuis gebruik moeten maken, die van de status quo de dupe zijn geworden.

De op 28 november 1967 gehouden vergadering met de bestuurders van de Spaardamse verenigingen heeft, hoe vervelend dit ook moge klinken, ons met de neus op de werkelijkheid gedrukt n.l. deze, dat momenteel bij de Spaardamse verenigingen niet voldoende belangstelling bestaat zich gezamenlijk achter het dorpsdromen te scharen.

zie vervolg pag. 4

open brief over "huizen en griep"

Beste Buur

Eindelijk zal ik je dan eens terug schrijven. Dat heeft wel wat geduurd hè. Als verontschuldiging is wel de voornaamste reden, dat ik een week of wat in de lappenmand ben geweest. A-griep zei de dokter. Nou daar houden we het dan maar op. Voor mij zelf geef ik de Mobil raffina-derijen de schuld. Mijn vrouw had namelijk gelezen dat ze daar zeer binnenkort met de productie gaan beginnen. En daar wij in het voorjaar nogal veel in een oostelijke luchtstroming zitten, kreeg ze het in haar hoofd om ons bed nog eens te luchten, in de nu nog zuivere lucht. Praat daar als man maar eens tegen. Er hielp geen lieve moederen aan, dat bed moest naar buiten. Laat het nu net een van die beestachtig koude dagen wezen. Stel je voor zo'n bed een hele dag in een vrieswind. Toen ik er 's avonds op ging liggen was het net een plaat ijs. Nou ik heb het geweten. Ik was totaal onderkoeld toen ik er de andere ochtend uitkwam. Mijn gebeente verstijfd en niet één scharnier meer dat goed functioneerde. Resultaat: 4 weken uit de circulatie en 4 x daags een poeder. Afijn dat hebben we weer gehad en ik loop nu weer. Inmiddels is er weinig veranderd, sinds ik je laatste brief ontving. Het huis met de stutpalen staat nog steeds aan de Dijk. Ik ben het de vorige week nog eens wezen bezichtigen. De voorgevel begint wel steeds meer te buigen, maar hoe lang dit nog stand kan houden, weet ik ook niet. Toen mijn grootvader zeventig jaar was, liep hij al erg gebogen, maar de man is toch 94 jaar geworden. Ik geloof wel dat die bouwval straks bij die Canadese woningen voordeliger uitkomt, daar wordt ook veel hout aan de gevels verwerkt, en dan valt hij met al dat hout niet meer zo op. Ik heb er eens over gepiekerd waarom ze deze houtrijke woningen eigenlijk gaan bouwen. Als je de ontwikkeling in onze omgeving eens goed overdenkt, is het heel simpel. Waarom bouwen ze in Canada veel met hout? Omdat er veel bos is. Dus veel hout beschikbaar als bouw materiaal.

En als nu straks de recreatieplannen voltooid zijn, hebben we de zelfde situatie als in Canada, in zakformaat. Dan leunt Spaarndam tegen een groot bos aan. Ik ben alleen benieuwd of men met de huizen wacht op het bos, of met het bos op de huizen. Regeren is vooruit zien, en ik heb alle respect voor dit samenspel tussen planologen en stedenbouwkundigen. Jammer dat "Rijnland" nog steeds geen geschikte bewoners heeft kunnen vinden voor hun leegstaande woning midden in het dorp. Mogelijk kan het Huisvestingsbureau hen hierin behulpzaam zijn. Daar staan volgens de jongste gegevens nog + 4300 woningzoekenden ingeschreven, waaronder 1100 als onderhoudbare gevallen staan genoteerd. Nu ik het toch over huizen heb, heb je gelezen hoeveel huizen er in '67 in onze gemeente zijn gebouwd? 1370 mensen ontvingen een vergunning om een nieuw huis te gaan betrekken! Fantastisch hè? Een topjaar voor onze gemeente. Als burgers van de gemeente Haarlem, kunnen we hier met recht trots op zijn. 1370 huizen in één jaar. En nu hebben ze nog niet eens in Spaarndam-West gebouwd. Stel je voor, dat ze ook nog eens 30 woningen in Spaarndam-West hadden gebouwd, dan waren het 1400 geweest. Maar waarschijnlijk was de specie net op toen ze in Haarlem uitgebouwd waren. Pech gehad, zullen we maar rekenen, het scheelt dat we op dit punt nogal niet zo bar verwend zijn. Het feit dat ze zoveel hebben gebouwd in één jaar, in onze gemeente, verguldt de bittere pil aanmerkelijk. Eens zullen toch wagens met stenen en raamkozijnen Spaarndam (gemeente Haarlem) binnen rollen, en zullen nijvere handen de huizen gaan bouwen, waar we al jaren met smart op wachten. Duimen en hopen is alles wat we kunnen doen. twee activiteiten die ik van harte bij je aanbeveel.

Je toegenege
Klep

HERKENT U HET?

DE KOLKSLUIS — omstreeks 1908

uit het archief van de heer J. Hille

groeierende bejaardensoos maakt bouw dorpshuis noodzakelijk

Het is nog maar kort geleden, dat de bejaardensoos hier ter plaatse is gestart.

De soos, die geweldig veel belangstelling heeft. Zo zelfs, dat het aantal geregelde bezoekers, dat in het prille begin goed 40 bedroeg, nu reeds is gestegen tot boven de 50. Een gelukkig verschijnsel!

Waar moet dat naar toe! Met het oog op de beschikbare ruimte, die het speeltuingebouw biedt. Liever gezegd, waar zouden de bejaarden naar toe moeten als ze uit dit gebouw zouden groeien?

Het is voorbarig nu reeds naar een ander wekelijks onderkomen te zoeken. Dat wordt graag toegegeven. Vast staat echter, dat het speeltuingebouw in zijn huidige grootte, hoe gezellig het toeven er ook is, spoedig te klein zal blijken te zijn, als het aantal bezoekers van de soos blijft stijgen. Het is goed dit te onderkennen.

Tot goed begrip wordt in dit verband onder de aandacht gebracht, dat ten gerieve van de soosbezoekers diverse gezellige zitjes worden gemaakt voor het doen van spelletjes, etc. Dit vraagt nu eenmaal ruimte. Bovendien is in de soos een sjoelbak aanwezig, waarvoor grote belangstelling bestaat. Een tafelbiljart is er eveneens. Beide zijn grote stukken, die ieder voor zich aanzienlijke plaatsruimte opeisen. Het biljartspel wordt op het podium beoefend. Het ziet er naar uit, dat de sjoelbak eveneens naar het podium zal moeten verhuizen. Het kost de dienstverlenende dames namelijk wel eens moeite koffie en thee te serveren. Doch genoeg hierover.

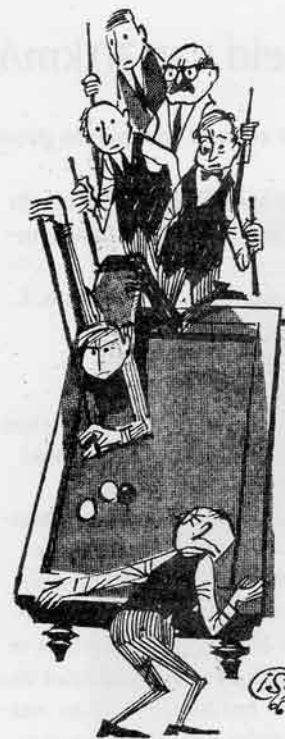
Wat is het toch jammer, dat er in Spaarndam nog steeds geen flinke verenigingsruimte aanwezig is. Het moest zo zijn, dat de mogelijkheid bestaat een flink aantal mensen tegelijk in een centrum op te vangen. Aan een dorpshuis met alle mogelijke luxe wordt niet in de eerste plaats gedacht.

Met een heel gewoon verenigingslokaal al is het voorlopig best te doen. Daaraan bestaat reële behoefte.

Het zou toch wel heel erg zijn, als straks nieuwe bezoekers niet tot de soos kunnen worden toegelaten, uitsluitend op grond van het feit, dat de beschikbare ruimte dit noodzakelijk maakt. Stelt U zich een dergelijk verschijnsel voor, juist ten aanzien van bejaarden, die eens per week in de soos echt vertier vinden. Voor hen is de soos "een uitje" geworden, dat zij niet graag zouden missen. Bovendien zijn er onder hen, die toch al dusdanig beperkt zijn in hun bewegingen, dat zij naar en van de soos vervoerd worden. Meer vertier dan dit hebben deze mensen doorgaans niet.

Kortom, een andere oplossing, als die nodig zal blijken, zal gevonden moeten kunnen worden.

Hieraan wordt onmiddellijk toegevoegd, dat versnippering (onderbrenging van de soos in verschillende lokaliteiten) geen oplossing is. Het gaat niet aan de bejaarden

telkens in van elkaar gescheiden lokaliteiten onder te brengen, als dat al mogelijk zou zijn. Een dergelijke maatregel zou afbreuk doen aan het soosprincipe. Men behoort nu éénmaal met z'n allen gezellig in één ruimte te kunnen vertoeven. Bovendien zou zo'n maatregel tot grote organisatorische moeilijkheden leiden, daarbij nog afgezien van andere bezwaren.

Het is niet voor het eerst, dat het probleem "zaalruimte in Spaarndam" aan de orde wordt gesteld.

In het advies van de dorpsraad, dat onlangs aan de gemeente Haarlem is uitgebracht met betrekking tot een in Spaarndam te stichten dorpshuis, is aan deze aangelegenheid uiteraard ook de nodige aandacht besteed.

In dit advies van de dorpsraad is ook melding gemaakt van de eventuele bouw van een flinke kantine bij het sportveldencomplex (in aanleg) in Spaarndam-Oost.

De bejaardensoos was toendertijd nog niet gestart, zodat met het bestaan ervan bij de advisering over een dorpshuis uiteraard geen rekening kon worden gehouden.

De soos is derhalve een totaal nieuwe inbreng in de dorpshuisaffaire. Een inbreng overigens, waarmee - naar het zich laat aanzien - ter dege rekening dient te worden gehouden.

Om terug te keren naar die kantine in Spaarndam-Oost, die flinke kantine, als die er al komt, is op grond van afstandsbezwaren ternauwernood geschikt te achten voor de huisvesting van de bejaardensoos.

Voor verschillende bejaarden zou het een onoverkomenlijk bezwaar blijken te zijn de afstand van hun woningen naar de soos in de min of meer excentrisch gelegen kantine te overbruggen. De moeilijkheden zouden er naar alle waarschijnlijkheid alleen maar door worden vergroot, gelet op de noodzaak van vervoer, die dan komt opdoemen en waarvoor men op anderen is aangewezen. Een beroep op anderen, dat wekelijks zou moeten worden gedaan. Vervoer voor enkele personen is geen probleem. Dit voor velen te organiseren, lijkt bij voorbaat al ondoenlijk, met het voor de hand liggende gevolg, dat de levensvatbaarheid van de soos snel zou worden aangetast.

Samenvattende, een andere huisvestingsmogelijkheid voor de soos, als die nodig mocht blijken te zijn, is niet zo maar aan te wijzen.

Als het speeltuingebouw op den duur te klein zou zijn, zal naar een bevredigende oplossing moeten worden gezocht. Bevredigend in die zin, dat iedere bejaarde uit Spaarndam (mogelijk ook uit de omringende polders) desgewenst naar de soos kan, die gehuisvest is in een gebouw, dat daarvoor geschikt is te achten.

Een oplossing vinden betekent problemen overwinnen.

Eén van deze problemen zou kunnen worden gevormd door de vraag naar de benodigde (grond)ruimte. Overigens zijn er altijd ook financiële moeilijkheden te overwinnen.

Wat te doen! De tijd zal het nodige leren.

Nogmaals, het is in dit stadium te vroeg om nu reeds de noodklok te luiden. Het is wel nuttig te weten, dat die noodklok er is en dat die desnoods zal worden geluid. Een goed verstaander heeft dan maar een half woord nodig.

Namens het comité bejaardensoos Spaarndam,

P. A. Roelofsen.

Spaarndam vraagt BenW om max. snelheid van 30 km/u

De nieuwste ontwikkelingen met betrekking tot de verkeerssituatie in en rond Spaarndam geven aanleiding nogmaals hiervoor Uw aandacht te vragen.

In het juli-augustus nummer 1967 van dit orgaan is aan dit onderwerp reeds geruime aandacht besteed, terwijl tijdens de openbare vergadering op 5 oktober j.l. hierover uitgebreid is gediscussieerd.

De belangrijkste punten die hierbij aan de orde waren willen we dan nog eens vermelden n.l.

- a. te trachten een oplossing te vinden voor de grote verkeersdrukke door de dorpskern;
- b. invoering van éénrichtingsverkeer voor de Spaarndammerweg (jaagpad);
- c. aanleg van een gecombineerd fiets- en wandelpad langs de Slaperdijk.

Door de belangstelling die er bestond bij het college van Burgemeester en wethouders van Haarlem voor de invoering van éénrichtingsverkeer voor de Spaarndammerweg, was deze kwestie vrij snel geregeld, daar hieraan voor de overheid ook geen financiële consequenties zijn verbonden.

Anders ligt het echter met het door de Dorpsraad aan het college van Burgemeester en wethouders voorgestelde plan, een gecombi-

Slaperdijk aan te leggen. In ons advies aan Burgemeester en wethouders werd geadviseerd bij keer op de Spaarndammerweg verlenen bij de aanleg van door deze verkeersmaatregel op de Slaperdijk nog alle gevaren van dien voor

In het belang van de ook dat hiervoor spoedig een den zodat wat meer verkeersborgd.

De ook door de Dorpsraad dam is in het inmiddels door Pro-Streekplan voor het Noordzeekanaal- realisering van deze rondweg niet waarschijnlijk is, werd bij wijze van voorlopige maatregel bij Burgemeester en wethouders gepleit voor invoering van een maximum snelheid van 30 km per uur voor de verkeersweg door Spaarndam. Het doel van deze verkeersmaatregel is in de eerste plaats de veiligheid in het dorp te vergroten in het belang van de inwoners en de bezoekers van Spaarndam.

Het invoeren van een lagere max. snelheid dan momenteel is toegestaan (max. 50 km per uur) zal voor het doorgaande verkeer weliswaar een belemmering vormen, maar kan voor het touristische verkeer niet als bezwaarlijk worden aangemerkt.

Tijdens een onlangs gehouden bespreking met het Gemeentebestuur van Haarlem, werd dan ook nogmaals gewezen op de noodzaak voor de verkeersweg door Spaarndam een max. snelheid van 30 km per uur in te voeren.

Door de zeer grote verkeersdrukke welke zich op werkdagen 's ochtends en 's avonds maar vooral tijdens de weekenden kan voordoen alsmede door het ontbreken van een trottoir, is hier voor de inwoners en bezoekers van Spaarndam sprake van dreigend gevaar en kan o.i. dan ook op goede gronden bij de bevoegde instanties het verzoek tot invoering van een lagere max. snelheid worden ingediend.

De toezegging van het Gemeentebestuur deze aangelegenheid nog eens in de verkeerscommissie te bestuderen geeft ons enige hoop dat in deze voor Spaarndam en zijn inwoners zo belangrijke verkeerssituatie spoedig verbetering zal komen.

DE REDACTIE

bepleitte rondweg voor Spaarvinciale Staten vastgestelde ontwerp gebied opgenomen. Daar spoedige re-

advies aan Burgemeester en wethouders voor de invoering van éénrichtingsverkeer prioriteit te het fiets- en wandelpad daar gel het toch al drukke verder zal toenemen met de fietsers en voetgangers. weggebruikers hopen wij dan oplossing zal worden gevonden veiligheid kan worden gewaar-

Kien-middag voor de bejaardensoos "Spaarndam"

Kienmiddag voor de bejaardensoos "spaarndam"

Iedere dinsdagmiddag zien we weer een respectabel aantal bejaarde mensen zich naar het Speeltuingebouw begeven, zeg liever: zich erheen haasten, weer of geen weer, want je moet zorgen dat je er op tijd bent, anders is het veel te gauw weer half vijf.

Er komt zo langzamerhand zelfs ook nog een klein probleempje om de hoek kijken, n.l. dat de ruimte bijna te klein wordt. Maar gelukkig, tot heden toe gaat dat nog wel (Dorpshuis). Het aantal bezoekers is ook nog steeds stijgende, we zijn de laatste paar weken ook steeds met ruim vijftig mensen samen. We zijn niet alleen blij met zo'n goede opkomst, maar wel het meest om de heerlijke ongedwongen sfeer die er heerst. Het is nu alweer een ruime maand geleden, dat we een enigszins bijzondere middag hebben gehad, n.l. een Kien-middag. Misschien zullen velen daar niet meer aan hebben teruggedacht. Natuurlijk, het was een prachtige middag. Maar omdat de "gewone" soos zo gezellig is, wat we dan ook het meest belangrijke vinden, denk je aan zo'n gebeuren niet zo gauw meer terug. Toch wil ik dit om verschillende redenen nog even memoreren. Allereerst, omdat het een samenzijn was, waarvan alle aanwezige bejaarden echt genoten hebben. Het was echt geen trekpleister voor het verdere bestaan van de soos. Zomaar een uitzondering op de gewone gang van zaken; dat is af en toe wel verfrissend dachten wij.

Vervolgens willen we de mensen die, laten we het eerlijk zeggen, deze kienmiddag mogelijk hebben gemaakt, heel hartelijk dankzeggen. Met deze mensen bedoel ik alle goede wel-doeners. Dat waren er velen, zeer velen, zodat het mogelijk werd, dat alle aanwezige bejaarden met twee prijzen naar huis konden gaan. Heerlijk was dat; daarom langs deze weg hartelijk dank. Voor U toch wel fijn te horen, dat het zo'n geslaagde middag is geweest.

Dan nog een woord van dank gericht tot mevrouw Warmerdam-Naber (Nel). Zij heeft n.l. vóór de eerste Kien en tussen de beide Kienen in de mensen op een fijne wijze laten genieten van haar leuke voordrachten.

Ook de fotograaf zeggen wij dank, omdat hij het mogelijk maakte dat U een leuk beeld van deze middag kunt krijgen.

Dat was het dan ongeveer. Een goede (eerste) uitschieter in de gewone loop van onze Spaarndamse soos-middagen. Zo houden maar. Dat is zeker de bedoeling. Op dinsdag 12 maart hebben we samen Spaarndam eens gezien via de dia. Daar hoort U in het volgende Dorpsorgaan nog wel het een en ander over.

Sinds enkele weken is de soos verrijkt met een fijn tafelbiljart. Hartelijk dank aan de goede gever, fantastisch! De biljarters genieten er best van.

Er wordt nogal eens gevraagd of ook invaliden de soos mogen bezoeken.
Antwoord: Hartelijk welkom.

Het bestuur.

